

427.

15/IV 1907р.
Сурьська ул., 7. 31.

Високонобаварини Добродію!

Моя мати просить передати Вам
її привітання. Додаю і своє. Ду-
ше вдячна за відновіть. Ви в сему
разі добре зробили, що не примі-
сїли моїх прося, як що вона ди-
твела, а то її іменим я би поски-
товиською була, як іноді своїм
братом, що, часом, мігуть мене
зовсім, здається, дурною... Се ли-
ше вказує на те, що я не знаю
життя; що до розуму, то я і
маю співвідіє з ними про це
сперечаюся. Ще і час його набрати
ся!

Що до моїх віршів, то, звичайне

вони лише починають споримувати-
ся і вимагає від них треба, щоб
вони ставали змислом мено легко-
варними, і обсервансис, конге, ду-
че, а дуже потрібна мені! Яків
зупа (і досить до того часу) в
мене істинуго, лише вислову
часо бракує..... А про те я все не,
може, примітивна це, первісна,
кажура..... Чи це буде комсь
істною? Як кадаре?....

Засміяю Вам це один віршик;
не можу іт багато разом засма-
ти - немає! Як то вони вра-
гані дубагого нездатні, дуб
ласка, крижинуго мені отверро
і риную іт в межах; а то ж мені
- не знає, чи варт зурбувати Вас..

Відносно Олеса (може через те,
то я - молода та легковарна)

не зов
дони
цього
Вам
Тетра
чи гв
содов
Ой
се ви
Тис
де ми
сором.
Я, мо
Богом
очима
з Вам
Ви ні
Трава
перев
Ви ре

не зовсім мору з Вашими поетич-
ними зводириса. А з приводу
цього цікаво мені було б знати
Ваше відношення, скажіть, до
Петра Карманського? Мені здається,
ці два поета мають модерні-
стичні спільні.....

Ой, кривдишину, мені справді
сеє висгарає!!!...

Після нашого Великого вихо-
ду ми збірник у Москві. Але...
соромлюся його Вам заслати.
Я, мов мама дитина, вас трошки
боюся. Чи то що Ви стримали
очима на мене дивилися, як і
з Вами саркастично? ~~Та~~ ^{то} ~~ж~~ ^ж те, що
Ви ніколи не усьміхатіся...
Правда, цей збірник складається
переважно з тих поезій, які
Ви редагували, а все ж... дозвільте.

Тасі ним (Збуринським) не хоту у Вас
однімати. Як з оцими бунти? Мо-
же карткою повідоме, чи за-
слати (не на рецензію, а просто?)

Бувайте здорові. Буру Вам
доброго Великдня і гарної весни;
у нас — дощ і холодно.

Де будете в літку? — Ми іде-
мо на Кавкас, туди де — за
прами ворі, хмарами повіжі...

З завичним високим до Вас
поважанням

Християнський.

Моя е
єї пр
це вд
расі
Сімі
міра,
товув
брат
зовсім
ме в
світ
мало
снера
є!...
Уто